

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«صَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسِ نِيَامًا، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ»

«د شې لخوا لمونځ وکړئ، په داسې حال کې چې خلک ويده وي، ترڅو په آرامۍ جنت ته لاړ شئ!»

(ژباړه)

رسول الله صلى الله عليه وسلم خپل امت د شې قیام ته تشویق کړی؛ دلیل یې هغه فضایل، خیراتونه، برکتونه او رحمتونه دي، چې په هغه کې نغښتي دي. د شې قیام د دعاگانو د قبلېدو، د اړتیاوو د پوره کېدو، د نارغیو د له منځه تلو او د ښېګڼو او کرامتونو د دروازو د پرانیستو لامل کېږي...

له مغیره بن شعبه رضي الله عنه څخه نقل شوی، چې فرمایي:

«قام النبي حتى تورمت قدماه، فقيل له: قد غفر الله لك ما تقدم من ذنبك وما تأخر؟ قال: «أفلا أكون عبداً شكوراً!»

(رواه البخاري او مسلم او النسائي)

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم د شې دومره قیام وکړ، چې مبارکې پښې یې وپرسېدلې. یو چا ورته وویل: الله سبحانه وتعالى ستاسو تېر او راتلونکي ټول گناهونه بښلي دي، رسول الله صلى الله عليه وسلم په ځواب کې وایي: ایا د الله شکر کوونکی بنده نه شم؟!

له ابو هریره رضي الله عنه څخه نقل شوی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي:

«أفضل الصيام بعد رمضان شهر الله المحرم، و أفضل الصلاة بعد الفريضة صلاة الليل» (رواه مسلم وأبو داود،

والترمذي، والنسائي وابن خزيمة في صحيحه)

ژباړه: تر ټولو غوره روژه له رمضان میاشت وروسته د الله په میاشت (محرم) کې روژه ده او تر ټولو غوره لمونځ له فرض

لمانځه وروسته د شې لمونځ دی.

له عبدالله بن سلام رضي الله عنه څخه نقل شوی، چې فرمایي:

«أول ما قدم رسول الله المدينة، انجفل الناس إليه، فكننتُ فيمَن جاءه، فلما تأملتُ وجهه، واستبنتُهُ عرفتُ أن وجهه

ليس بوجه كذاب، قال: فكان أول ما سمعتُ من كلامه أن قال: «أيها الناس أفسحوا السلام، وأطعموا الطعام، وصلوا

الأرحام، وصلُّوا بالليل والناس نيام تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ» (رواه الترمذي)

ژباړه: کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم مدينې ته داخل شو، خلک د هغه په لوري راتول شول او زه هم یو له هغو

کسانو څخه وم، چې د هغه خوا ته لاړم. کله مې چې د هغه مخ ته وکتل او په دقیق ډول مې تر نظر تېر کړ، نو پوه شوم چې

خبره يې د دروغجن نه وه. لومړی خبره چې له هغه څخه مې واورېده، دا وه چې ويې فرمايل: «اې خلکو، سلام په خپلو منځو کې خپور کړئ، يو بل ته ډوډی ورکړئ، رحمونه وصل کړئ (صله رحم وکړئ) او د شپې لخوا لمونځ وکړئ، ځکه دا مهال خلک ويده وي، ترڅو په آرامۍ سره جنت ته داخل شئ.»

سعید بن مسیب وايي: «هغه کس چې شپه په وينه تېروي، الله سبحانه و تعالی يې خبره داسې نوراني کوي، چې هر مسلمان به يې خوښوي. ان هغه کس چې دی به يې لا ليدلی نه وي، خو وايي به: دا کس مې خوښېږي. کله چې له حسن بصري څخه وپوښتل شول: «د هغو کسانو خبرې ولې ډېرې بنايسته وي، چې شپه په وينه تېروي؟» هغه په ځواب کې وويل: «ځکه هغوی له الله سبحانه و تعالی سره خلوت کوي او الله سبحانه و تعالی په خپل نور سره هغوی ته پوښښ ورکوي.»

له معاذ بن جبل رضي الله عنه څخه روايت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي:

«ما من مسلم يبیت طاهراً، فيتعار من الليل، فيسأل الله خيراً من أمر الدنيا والآخرة إلا أعطاه الله إياه» (رواه أبو داود، ورواه النسائي، وابن ماجه)

ژباړه: هر مسلمان چې شپه په پاک حالت کې تېره کړي او په شپه کې راپورته شي او له الله سبحانه و تعالی څخه د دنيا او آخرت د مرستې غوښتنه وکړي، نو الله سبحانه و تعالی به يې غوښتنه پرځای کوي.

له جابر رضي الله عنه څخه نقل شوی چې هغه وويل: له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه مې واورېدل چې ويې فرمايل:

«إن في الليل لساعة لا يوافقها رجل مسلم يسأل الله خيراً من أمر الدنيا والآخرة إلا أعطاه إياه، وذلك كل ليلة» (رواه مسلم)

ژباړه: په شپه کې يو ځانگړی ساعت دی، چې هر مسلمان په هغه ساعت کې له الله سبحانه و تعالی څخه د دنيا او آخرت د مرستې غوښتنه وکړي، الله سبحانه و تعالی حتمي د هغه غوښتنه پوره کوي او دا ساعت په هره شپه کې شته دی.

له عقبه بن عامر رضي الله عنه څخه نقل شوی، چې وايي: له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه مې واورېدل چې ويې فرمايل:

«الرجل من أمتي يقوم من الليل يعالج نفسه إلى الطهور، وعليه عُقد، فإذا وضأ يديه انحلت عقدة، وإذا وضأ وجهه انحلت عُقدة، وإذا مسح رأسه انحلت عُقدة، وإذا وضأ رجله انحلت عقدة، فيقول الله عز وجل للذين وراء الحجاب: انظروا إلى عبدي هذا يُعالج نفسه يسألني، ما سألتني عبدي هذا فهو له» (رواه أحمد وابن حبان في صحيحه، واللفظ له)

ژباړه: زما له امت څخه هر کس چې په شپه کې راپورته شي او ځان د اوداسه لپاره چمتو کړي، پر هغه پورې غوټې تړل شوي وي؛ کله چې خپل لاسونه مينځي، يوه غوټه پرانيستل کېږي، کله چې خپل مخ مينځي، بله غوټه پرانيستل کېږي، کله چې خپل سر مسحه کوي، بله غوټه پرانيستل کېږي او کله چې خپلې پښې مينځي، ټولې غوټې يې پرانيستل کېږي. وروسته الله تعالی د

پردي تر شا پرښتو ته فرمايي: زما بنده نه وگورئ چې خان سختی ته ورکوي او له ما څخه غوښتنه کوي، نو هغه څه چې زما بنده يې له ما وغواړي، هغه به ورته چمتو وي.

له ابو امامه باهلي رضي الله عنه څخه روايت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

«عليكم بقيام الليل؛ فإنه دأب الصالحين قبلكم، وقربة إلى ربكم ومكفرة للسيئات ومنهاة عن الإثم» (رواه الترمذي)

ژباړه: پر تاسو د شپې قيام دی (د شپې د قيام لپاره بهر وکړئ): ځکه دا عمل له تاسو وړاندې د نېکو خلکو تکلاره وه او ستاسو رب ته د نږدې کېدو، د گناهونو د کفارې او له گناه څخه د گرځېدو وسيله ده.

له عبدالله بن عمرو بن عاص رضي الله عنهما څخه روايت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

«أحب الصلاة إلى الله صلاة داود، وأحب الصيام إلى الله صيام داود؛ كان ينام نصف الليل، ويقوم ثلثه، وينام شدسه، ويصوم يومًا، ويفطر يومًا» (رواه البخاري ومسلم وأبو داود، والنسائي، وابن ماجه)

ژباړه: د الله سبحانه وتعالی په نزد تر ټولو غوره لمونځ د داود عليه السلام لمونځ دی او د الله سبحانه وتعالی په نزد تر ټولو غوره روژه د داود عليه السلام روژه ده. هغه به د شپې تر نيمايي ویده کېده، د شپې يو پر درېيمه برخه کې به يې قيام کاوه او وروسته د شپې يو پر شپږمه برخه کې به ویده کېده. هغه به يوه ورځ روژه نيوله او يوه ورځ به يې روژه ماتوله.

له ابو هريره او ابو سعيد رضي الله عنهما څخه روايت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

«إذا أيقظ الرجل أهله من الليل فصليا، أو صلى ركعتين جميعًا، كتبا في الذاكرين والذاكرات» (رواه أبو داود)

ژباړه: هر کله چې يو کس د شپې مهال خپله مېرمن راويښه کړي او دواړه لمونځ وکړي يا هر يو دوه رکعته لمونځ وکړي، د ذکر ويونکو نارينه او ښځو په ډله کې به وشمېرل شي.

له سهل بن سعد رضي الله عنهما څخه نقل شوی دی، چې وايي:

جاء جبريل إلى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: «يا محمد، عش ما شئت فإنك ميت، واعمل ما شئت فإنك مجزي به، وأحِب من شئت فإنك مفارقه، واعلم أن شرف المؤمن قيام الليل، وعزّه استغناؤه عن الناس» (رواه الطبراني في الأوسط)

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم ته جبرائيل راغی او وپي ويل: «ای محمد! هر څومره چې غواړې ژوند وکړه، خو پوه شه چې په پای کې به وفات کېږي؛ هر څومره چې غواړې عمل وکړه، خو پوه شه چې د هغه پر اساس به جزا درکول کېږي؛ له هر چا سره چې دوستي غواړې، خو پوه شه چې له هغه څخه به بېل شي او پوه شه چې د مومن شرف د شپې په قيام کې او عزت يې له خلکو څخه په بې‌نیازی کې دی.

له ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دى، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

«أشرف أمتي حملة القرآن، وأصحاب الليل» (رواه ابن أبي الدنيا، والبيهقي)

ژباړه: زما د امت تر ټولو شريف خلک د قرآن لېږدوونکي او د شپې وينې پاتې کېدونکي دي.

له ابو درداء رضي الله عنه څخه روايت دى، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

«ثلاثة يُحِبُّهم الله ويضحك إليهم، ويستبشر بهم: الذي إذا انكشفت فئة قاتل وراءها بنفسه لله عز وجل: فإما أن يُقتل، وإما أن ينصره الله عز وجل ويكفيه، فيقول: انظروا إلى عبدي هذا كيف صبر لي بنفسه؟ والذي له امرأة حسنة، وفراش لين حسن، فيقوم من الليل، فيقول: يذُرُّ شهوته ويذكرني، ولو شاء رقد. والذي إذا كان في سفر، وكان معه، ركب فسهر، ثم هجعوا فقام من السحر في ضراء وسراء» (رواه الطبراني في الكبير بإسناد حسن)

ژباړه: درى ډلې دي چې الله سبحانه وتعالى يې خوښوي او هغوى ته خاندي او له هغوى څخه خوشاله کېږي: کله چې د اسلام پوځ ماته خوري، خو يو کس په دغه حالت کې د جگړې پر ډگر ځان الله تعالى ته سپاري؛ يعنې دا چې يا به ووژل شي او يا به الله تعالى هغه بريالى او خوندي کړي او الله تعالى فرمايي: زما بنده ته وگورئ چې څه ډول زما لپاره صبر کوي. يو څوک چې بنديسته مېرمن او نرم تخت لري، خو بيا هم د شپې له خوب څخه وينېږي او وايي: خپل شهوت او ارامي مې پرېښوده او د الله سبحانه وتعالى په ياد راپورته شوم. يو کس په سفر دى او ملگري يې د شپې له وينېښدو وروسته ویده کېږي، خو هغه سهار وختي په سختي يا ارامي کې عبادت ته راپورته کېږي.

له ابن مسعود رضي الله عنه څخه روايت دى، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

«عجب ربنا تعالى من رجلين: رجل ثار عن وطائه ولحافه من بين أهله وحبه إلى صلاته، فيقول الله جل وعلا: انظروا إلى عبدي، ثار عن فراشه ووطائه من بين حبه وأهله إلى صلاته رغبةً فيما عندي، وشفقةً مما عندي، ورجل غزا في سبيل الله، وانهمز أصحابه وعلم ما عليه في الالتهام، وما له في الرجوع، فرجع حتى يُهريق دمه، فيقول الله: انظروا إلى عبدي، رجع رجاءً فيما عندي، وشفقةً مما عندي، حتى يُهريق دمه» (رواه أحمد)

ژباړه: زموږ رب د دوو کسانو په اړه حيرانېږي: يو هغه کس چې د خپلې کورنۍ او دوستانو په منځ کې له خپلې بسترې څخه د لمانځه لپاره راپورته شي. الله سبحانه وتعالى فرمايي: زما بنده ته وگورئ چې څه ډول له تخت او بسترې څخه د خپلې کورنۍ او دوستانو په منځ کې د لمانځه لپاره راپورته شوى دى، د هغه څه په هيله چې له ما سره دي او د هغه څه له وېرې چې له ما سره دي او بل هغه کس چې د الله سبحانه وتعالى په لاره کې جهاد کوي، خو ملگرو يې ماته خوړلې وي؛ نوموړى د ماتې له پايې څخه خبر وي او د جگړې ډگر ته له بېرته گرځېدو څخه هم خبر وي، خو هغه بيا هم راگرځي ترڅو وينه يې توبې شي. الله سبحانه وتعالى فرمايي: زما بنده ته وگورئ، د هغه څه په هيله چې له ما سره دي او د هغه څه له وېرې چې له ما سره دي، راوگرځېد چې وينه يې توبې شي.

له عبدالله بن ابي قيس رضي الله عنه خخه نقل شوى، چې عايشې رضي الله عنهما ويلي دي:

«لا تدع قيام الليل؛ فإن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان لا يدعه، وكان إذا مرض أو كسل صلى قاعداً» (رواه أبو داود

وابن خزيمة في صحيحه)

ژباړه: د شپې قيام مه پرېږدئ؛ ځکه رسول الله صلى الله عليه وسلم به هېڅکله هغه نه پرېښود او کله به چې ناروغ و او يا به

بې د ستړيا احساس کاوه، نو لمونځ به يې په ناسته ادا کاوه.

همدارنګه له عايشې رضي الله عنها خخه روايت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:

«ما من امرئ تكون له صلاة ليل، فيغلبه عليها نوم، إلا كتب الله له أجر صلاته وكان نومه عليه صدقة» (رواه مالك،

وأبو داود، والنسائي)

ژباړه: څوک چې د شپې مهال هر وخت لمونځ کوي، مګر يو ځل خوب پرې راشي، نو الله سبحانه وتعالى ورته د همغه لمونځه

بدله ليکي او خوب يې ورته صدقه ګرځوي.

د الوعې مجلې له ۴۵۸-۴۵۹ شمېرې څخه- نهه دېرشم کال، د ۱۴۴۶ هـ.ق کال، ربيع الاول-ربيع الثاني

چې د ۲۰۲۴ م کال له اکتوبر-نومبر سره سمون لري

ژباړن: صهيب منصور